

СВЕТИТЕ СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ И СВЕТОТО ГОСПОДОВО ПРЕОБРАЖЕНИЕ

Во нашата земја македонска и од родот наш македонски се родија, живеја и дејствуваа на исполнувањето на Светото Евангелие, угодни на Господа рожби, удостоени со блескави светителски ореоли. Меѓу нив спаѓаат и Светите Седмочисленици: Кирил, Методиј, Климент, Наум, Сава, Горазд, Ангелариј. Камбаните на Христовата Црква на 9 август ќе засвонат свечено во Република Македонија и секаде во светот каде што се наоѓаат Македонците, за овие вечни небесни граѓани, заштитници на МПЦ и на македонскиот народ. Овие големи македонски светители, бесмртни великани, со своите дела го овековечија и го осветија своето име и името на својот народ и родната Македонија. Овие црковни, културни, општествени народни творци ни Го благовестаа Триединиот Бог и не дозволија македонскиот народ да потпадне под туѓински влијанија и да се откаже од прадедовската вера. Петте ученици на Св. Кирил и

СВЕТИТЕ СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ

јански свет.

Светите Кирил и Методиј, втемелувачите на писменоста и на верата, ја создале првата азбука - глаголицата, го сееле Христовото семе, го превеле Светото Писмо и црковните книги на јазикот на нашите прадедовци, го проповедале Светото Евангелие и ја победиле тријазичната ерес.

Тоа што бил Свети апостол

речениот "ангел на земјата и небесен човек", во Охрид ја создал Првата Архиепископија на Балканот (Охридската архиепископија, чија наследничка е МПЦ), и мудро стоел на нејзино чело цели 23 години. Тој го формирал Првиот Европски универзитет во Охрид, низ кој минале 3.500 студенти. Го проповедал Светото Евангелие 50 години. Составил беседи за сите празници, ги опишал чудата на Пресвета Богородица, животот на Св. Јован Крстител. Преведувал богослужбени книги. Глаголицата ја рефор-

мирал во кирилица. Автор е на "Панонските легенди" - дело за животот на Св. браќа Кирил и Методиј. Автор е на "Пофалното слово за Кирила" и многу други творби, кои биле раширени и надвор од Македонија. Изградил манастир во Охрид. Ја подигнал црквата "Св. Пантелејмон". Пред смртта, на болничка постела ја превел книгата "Цветен Триод". Својот свет дух мирно му го предал на својот Создател на 9.8.916 година (по нов календар). Неговото тело било положено во манастирот, во гробот, кој самиот го подготвил со своите раце. Подоцна, неговите чудотворни и негилежни мошти се пренесени во црквата "Света Богородица Перивлепта". Во август 2002 година неговите свети мошти, со величествена свеченост, беа пренесени во осветениот и обновен манастир на "Св. Климент и Пантелејмон" на Плаошник. Ја нема веќе Султан-Мохамедовата џамија, која била изградена на темелите на Климентовото светилиште. По пет века Св. Климент се врати во местото кое самиот тој го избра за свое вечно живеалиште. Неговите мошти се наоѓаат во ориги-

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

ГО ОВЕКОВЕЧИЈА И ГО ОСВЕТИЈА СВОЕТО ИМЕ И ИМЕТО НА СВОЈОТ НАРОД

Методиј (Петточисленици) биле измачувани од еретиците: со копја ги боделе по градите, со мечеви им ги раскрвавувале вратовите, ги тепале, ги прегладнувале, ги заворале, ги влечеле голи по студено време. Тие се достоинство за македонскиот народ и за целиот христи-

Павле за Коринѓаните, Свети Климент станал за македонскиот народ. Вршел мисионерска дејност во Македонија, Моравија и во Централна Европа. Ги ширел писменоста и културата на народен јазик. Големиот просветител, учител, преведувач, чудотворец, лекар, писател, педагог, на-

На 9 август камбаните на Христовата Црква свечено ќе засвонат во Република Македонија и секаде во светот каде што се наоѓаат Македонците, за овие вечни небесни граѓани, заштитници на Македонската православна црква и на македонскиот народ, за светите Седмочисленици: Кирил, Методиј, Климент, Наум, Сава, Горазд, Ангелариј.

СВЕТИ ВЕЛИКОМАЧЕНИК ПАНТЕЛЕЈМОН

налниот саркофаг, каде што тој бил погребан.

Истиот ден се слави и Св. Великомаченик Пантелејмон (Семилостивиот), учениот филозоф и лекар, чудотворец, кој од завист заради неговата талентираност, бил обвинет пред царот Максимијан како христијанин, изведен на суд, жестоко мачен, фрлен во оган и пресечен со меч во Никомидија, во 305 година.

Светото Господово Преображение - На 19 август во целиот христијански свет се прославува големиот празник Преображение Христово - блеснувањето на Божествената светлина. Во Светата Земја, пред околу 2.000 години, Господ Исус Христос со своите ученици, тргнал од околината на Кесарија Филипова, кон Гората Тавор. Кога пристигнале на нејзиниот врв, во ноќната тишина и мир, во присуство на своите ученици Петар, Јаков и брат му Јован, кои ги повикал на ноќна молитва, се преобразил, од себе испушил божествена светлина, да Го познае светот својот Бог и Спасител, да му ја открие на светот не само својата божествена моќ, туку и својата божествена природа. Христос се преобразил "блескајќи со славата на Своето Божество". Божјиот Син Исус Христос се преобразил пред своите страдања и смрт, за да им ја закрепне верата на учениците и на луѓето од цел свет, да поверуваат во Неговата конечна победа, да познаат дека Тој е Светлината на светот, дека Тој е вистинскиот

Бог, да ги увери "во подготвената ни слава на оние кои Го љубат".

Христос сакал Евреите да се откажат од својата заблуда, да не мислат дека Тој е некој од пророците (Св. Илија, Св. Еремија или некој друг пророк). Сакал да познаат дека Тој е вистинскиот Бог. Затоа, при Своето Преображение, Тој се јавува како Цар над пророците, а Свети Мојсеј и Свети Илија, како Негови живи слуги.

Светите евангелисти Матеј, Марко и Лука, на многу сликовит начин го опишуваат

Му одговори на Исуса и рече: "Господи, добро ни е да бидеме овде; ако сакаш да направиме тука три сеници: една за Тебе, една за Мојсеја и една за Илија". Додека уште говореше тој, ете, ги засени светол облак; и се слушна глас од облакот, кој велеше: "Овој е Мојот возљубен Син, во Кого е Мојата волја; Него послушајте Го!" Тројцата ученици, кога го слушнале тоа, исплашени паднале ничкум на земјата, а Исус, штом се приближил, се допрел до нив и им рекол: "Станете и не плашете се!" Кога слегувале

телот на светот.

Со помош на Светиот Дух учениците разбрале дека се води разговор за доброволното страдање на Христа во Ерусалим, пред смртта, и ги познале старозаветните пророци. Господ ги избрал овие тројца ученици затоа што во нив ги гледал тројцата добродетели, неопходни за спасение на човештвото: во Свети Петар - верата, во Свети Јаков - надежта, во Свети Јован - љубовта. Свети Јован Златоуст објаснил дека тие први со верата, надежта и со љубовта ја утврдиле првенствената црква.

Извишен над минливоста, во вечна хармонија меѓу Бога и човекот, со самото Преображение Господово, незаборавниот Тавор плени со својата убавина и посегнување кон вечното. Со Преображението Господово сè прераснува во убавина. Но, Бог со овој настан и обврзува. На Гората Тавор, на таа ретко убава Божја висока гора, на Гората на Богомислието, Бог ја возвишува, но и ја довикува нашата љубов, нè повикува да бидеме соработници Христови, за да може "целата твар заедно со нас да влезе во радоста Господова! Да бидеме соработници во осветувањето на твартата која ја создаде Тој". Тогаш светот ќе ја постигне својата слава.

На Гората Тавор во IV век, Светиот цар Константин Велики и неговата мајка, Светата царица Елена, го изградиле светиот храм "Преображение Христово". Подоцна на оваа гора се изградени и други цркви и манастири, но биле разурнати. Денес се гледа величествената базилика "Преображение Господово", подигната во облик на три кули, заради исполнување на желбата на Св. апостол Петар. Црквата е украсена со мозаици на кои е претставен животот на Исус Христос. Во близина се наоѓаат православен манастир и црквата "Свети Илија" со богати иконостаси и икони.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополитот г. Горазд

ПРЕОБРАЖЕНИЕ ГОСПОДОВО (ИКОНА НА ГОРАТА ТАВОР)

Господовото Преображение. Св. Матеј пишува: "...Ги зеде Исус со Себе Петра, Јакова и брата му Јована, и ги изведе во висока гора сами; и се преобрази пред нив; и лицето Негово светна како сонце, а алиштата Му станаа бели како светлина. И ете, им се јавија Мојсеј и Илија, кои разговараа со Него. Тогаш Петар

од Тавор, им заповедал никому да не кажуваат што виделе, додека "Синот Човечки не воскресне од мртвите!" (Мат. 17, 1-9)

Небото прозборело за Христос дека е Син Божји. Бог Отецот посведочил за Него и Го нарекол Свој возљубен Син, за да го познаат учениците и светот, Спаси-